

Direktna akcija

NOVA SERIJA ★ BR.36 ★ 22. NOVEMBAR 2012. GOD ★ BESPLATNO

Gazde bi „Azijski model“

Na konferenciji Američke privredne komore povodom 100 dana rada nove Vlade Srbije (ponovo pročitajte prethodnu rečenicu, ali pažljivo) Miodrag Kostić je rekao da Srbiji treba zakon o radu nalik onima kakve imaju azijske zemlje, odnosno da „radnici treba da budu manje zaštićeni kad treba da napuste radna mesta“. Ovakav stav predsednika udruženja poslodavaca može da začudi samo nekoga ko još uvek veruje u tzv. socijalni dijalog. Gazde, političari i banke, zaštićeni kao beli medvedi, u dilu sa žutim sindikatima već godinama nesmetao cede život iz radništva Srbije.

A bahatosti banaka nema granica. To se najbolje vidi u podatku da su građani u prvih devet meseci ove godine uputili Centru za zaštitu i edukaciju korisnika finansijskih usluga Narodne banke Srbije 1.313 pritužbi na rad finansijskih institucija - za 60,1 odsto više nego u istom periodu prošle godine, a čak 85,8 odsto se odnosilo na rad banaka. Narodna banka je od početka godine kaznila samo dve banke. Sve je jasno.

Opasno na Bliskom istoku

U poslednjih nekoliko dana počeo je ponovo da se razbuktava rat između Izraela i Palestine. Sukob u kome, po običaju, najviše ispaštaju nevini civili već je odneo stotine života sa obe strane, a sve su jasnije tendencije širenja ovog konflikta i na susedne države. Da li će ovo biti uvod u dugo očekivani sukob između Izraela i Irana vreme će pokazati, no, ono što je nesumnjivo je da mira neće biti dok ne bude pravde, i dok rasistička politika države Izrael i fundamentalistička ideologija Hamasa i Irana ne budu prevaziđene radničkom

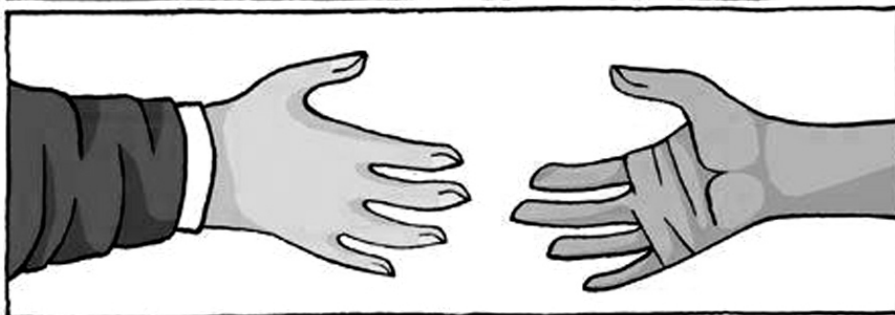
solidarnošću i razumevanjem da je klasni rat jedini rat koji može doneti istinski mir.

Birokratizacija represije

U međuvremenu, u Beogradu je nastavnik istorije kažnjen zato što je deci držao čas. Naime, on je doveo osnovce na Kalemegdan gde ga je legitimisala (!) turistička inspekcija (!?) nakon čega je dobio poziv na prekršajni sud gde je proglašen krivim jer je „pružao usluge turističkog vodiča, a ne ispunjava propisane uslove iz Zakona o turizmu“! Sledeće je verovatno da na

nekome uredno prijavljenom radničkom skupu turistička policija privede govornika zato što nema odgovarajuću licencu da javno govori o istoriji radničkog pokreta. Ili će novoformirana modna policija hapsiti studente na protestima zato što nose trenerke, što im je već zamereno u nekim medijima. Pravopisna inspekcija će pisati kazne za SMS poruke koje ne počnu velikim slovom, a komunalna policija će streljati one što prelaze ulicu sa slušalicama u ušima. Smešno vam je? Nećete se smeјati.

SOCIJALNI DIJALOG

“KAD LJUDI NE BUDU IMALI ŠTA DA JEDU, JEŠĆE BOGATAŠE.” (Žan Žak Ruso)

Simbolična smrt hrvatskog nacionalizma

Prenosimo u celosti proglas „Crvene akcije”, revolucionarne organizacije iz Hrvatske, povodom nedavnog puštanja ratnih zločinaca Gotovine i Markača iz Haškog suda. Iako nužno ne delimo stavove „Crvene akcije” o svim pitanjima, smatramo da je ova analiza veoma kvalitetna, te da značajno doprinosi razumevanju situacije u regionu.

Kada je osnovan Haški sud, njegova službena namjera bila je da bude neka vanjska instanca koja će dovesti do istine i pomirenja. Dakako, stvarna namjera nije bila tako naivno pacifistička, jer su sud osnovale iste one sile koje svaku godinu pokreću novi rat i koje nikad nisu dozvolile suđenje vlastitih vojnika, a još manje političara za masovne zločine koji prate svaki njihov novi rat. Haški sud je bio samo još jedno sredstvo discipliniranja vladajućih klasa u bivšim jugoslavenskim zemljama kako im više nikad ne bi palo na pamet da vode politiku i posebno ratove za svoj vlastiti račun. Strana intervencija u ratovima nije značila samo prekid sukoba, nego prije svega potpunu kontrolu nad politikama zaraćenih nacionalnih vladajućih klasa.

Uključivanje SAD-a i drugih zemalja u ratne sukobe definitivno je predstavljalo kraj svih snova nastajućih nacionalnih vladajućih klasa o velikodržavnim nacionalnim kapitalizmima u svim zemljama, da bi ih „velike sile” koje su intervenirale uredile prema vlastitim planovima. I doista, ratovi su okončani na takav način da su BiH i Kosovo ostale kolonije u kojima vladajuće klase ni formalno ne mogu donositi samostalne odluke bez „predstavnik međunarodne zajednice”, dok su Hrvatska i Srbija, s druge strane, zadržale neke oblike nominalne samostalnosti, ali su u međuvremenu, prije svega programima agresivnih privatizacija, izgubile svaku osnovu za samostalnu politiku nacionalnog kapitalizma. Iako je nacionalizam povremeno znao grmiti s pozornica, on nikada više nije imao realnu mogućnost da osvoji vlast i vrati se u

devedesete o kojima je sanjao. To je prije svega posljedica činjenice da je buržoaski nacionalizam definitivno izgubio svoju klasnu osnovu. Zemlja u kojoj su predstavnici udruga poslodavaca samo direktori lokalnih podružnica njemačkih kompanija ni ne može imati realnu osnovu za nove projekte velikodržavnih nacionalnih kapitalizama. To se posljednjih godina jasno vidjelo po definitivnom nestanku s političke scene onih snaga koje bi na bilo koji način dovodile u pitanje vladajuću politiku privatizacije i pogodovanja stranom kapitalu.

Ipak, simbolički čavao u lijesu nacionalnih utopija zabio je sam Ante Gotovina, koji je posljednjih desetak godina bio najvažniji simbol tobože antirežimskog nacionalizma. On je u svom prvom obraćanju rekao sve ono što romantični nacionalisti nisu htjeli čuti: da je rat gotov i da se trebamo okrenuti budućnosti, te kako je njegova obrana uvijek bila režimski projekt zbog čega se zahvalio predsjedniku države i vlade. Time je sam Gotovina, simbol tobožnjeg nacionalizma, razbio iluziju o nacionalizmu kao posebnoj i snažnoj političkoj poziciji, iluzije koje su sami sebi gradili oni koji su se zadnjih desetljeća predstavljali kao nacionalisti, dok su istodobno mirno gledali privatizaciju i sve dublje padanje zemlje u zavisnost, a naroda u siromaštvo, i istodobno nastavljali svoje ratovanje protiv Srba iako srpska država i srpska vladajuća klasa (za razliku od ranih devedesetih) nemaju nikakav utjecaj na politiku u Hrvatskoj, jer ga zemlje polukolonije, kakve su i Hrvatska i Srbija, ni ne mogu imati. Dugoočekivani mesija hrvatskog nacionalizma samo je vlastitij neželjenoj sljedbi poručio da je njihova vjera veliki promašaj.

S druge strane, mnogi cmizdravi liberali će se zgražati nad programom dočeka generala, nad salutiranjem, zastavama NDH i Thompsonovim pjesmama tijekom tog dočeka, ali suprotno očekivanjima liberala, koji su jednako zarobljeni u devedesetima kao i njihovi tobožnji suparnici iz „nacionalističkog” tabora, cijeli

taj folklor, inače tipičan za proslave sportskih uspjeha, u potpunosti je režiran od režimskih političara i režimskih medija. U tom smislu, to nije nikakva pobjeda nacionalizma, nego konačna integracija nostalgičara devedesetih u ideologiju i režim kompradora, vladajuće buržoazije koja jedini svoj smisao vidi u služanju interesa stranog kapitala od kojeg zavisi. Šovinističko huškanje dio je politike svake nacionalne države, ali ono, suprotno liberalnim mitovima, u zavisnim zemljama nema funkciju alternativne buržoaske politike, nego funkciju parapolijskih snaga reda u obrani imperijalizma, kao što je to Zlatna zora u Grčkoj.

Hrvatska je danas, zajedno s tranzicijskim i ostalih zemljama europske periferije, žrtva socijalnog dampinga i izvlačenja viška vrijednosti od strane imperijalističkih država, ona nema i ne može imati specifični projekt hrvatskog nacionalnog kapitalizma. Stoga zadatak narodnog oslobođenja mogu izvesti samo revolucionarne i antiimperijalističke snage koje će se oslanjati na zajedničku borbu radničkih klasa potlačenih zemalja. U borbi za takvo narodno oslobođenje, svi oni lažni domoljubi koji huškaju narode zavisnih zemalja jedne protiv drugih predstavljaju protivnike narodnog oslobođenja i suradnike imperijalizma i njegovih lokalnih slugu na vlasti.

Da li ste znali

...da u Sjedinjenim američkim državama živi 7 miliona beskućnika?

Pretplati se! Godišnja pretplata iznosi 1000 dinara i podrazumeva isporuku Direktno akcije na vašu kućnu adresu u narednih godinu dana. Ako želite da postanete naš pretplatnik, javite se na distro@inicijativa.org ili 063/116-5551.

Uoči opšte pobune!

Situacija u Zavodu za stomatologiju iz Kragujevca protekle nedelje našla se na ivici pobune. Radnici, nezadovoljni poslovanjem ove ustanove od značaja za čitav region i novim „planom sistematizacije“, po kome će tek za deo zaposlenih biti obezbeđen novac iz državne kase, opredelili su se za saradnju sa Anarhosindikalističkom inicijativom.

Naime, zaposleni smatraju da se kriza u Zavodu pojavila tek pre neku godinu, uprkos profitabilnosti ove profesije koja je, budi rečeno, od op-

šteg interesa, te da je katastrofalna situacija u kojoj se ustanova i zaposleni danas nalaze ništa drugo do rezultat lošeg poslovanja menadžmenta Zavoda i direktora Golijanina.

Kap koja je prelila čašu i okrenula radnike Zavoda revolucionarnom sindikalizmu, jeste sastavljanje spiskova onih koji se finansiraju iz bužeta, a shodno „planu sistematizacije“ pristiglom iz Ministarstva zdravlja, kada je direktor Golijanin sebi uzeo za pravo da, prema svom ličnom nahođenju, na spisak onih čije zarade neće

biti dovedene u pitanje stavi čak 3% zaposlenih!

Radnici ne žele da plan sistematizacije, niti bilo kakvi spiskovi utiču na međuljudske odnose unutar Zavoda, kao ni da se među zaposlenima stvara konkurentnost, već su trajno okrenuti načelima solidarnosti i uzajamne pomoći, te saglasno tome i sam dopis Ministarstva sa planom sistematizacije dovode u pitanje. Insistiranje na ostavci direktora Golijanina nije ništa drugo do borba za opšteprihvaćen stav da onome ko učestvuje u razaranju medicinske ustanove koja obavlja delatnost od opšteg značaja nije mesto u zdravstvu.

Sangvineti - O terorizmu u režiji države

Isfabrikovani terorizam, kao organizovan i sproveden od strane gospodara spektakla, jeste realni i spontani fenomen protiv kojeg se pomenuti gospodari pretvaraju da vode neprekidnu borbu jednostavno zato što je od simuliranog neprijatelja kudikamo lakše zaštititi se nego od stvarnog.

Italijanski revolucionar i bivši pripadnik italijanske sekcije Situacionističke internacionale, Đanfranko Sangvineti, u svojoj knjizi *O terorizmu i državi*, iz 1980. godine razmatra ulogu italijanskih obaveštajnih službi u radu Crvenih brigada. Različite interpretacije otmice Alda Mora od strane Crvenih brigada 1978. godine dovode do razilaženja između Gi Debora i Sangvinetija. Pasadž iz njegove knjige, uprkos tome što je od njenog izlaska iz štampe prošlo više od trideset godina, i dalje odzvanja neporecivom istinitošću.

„Uporedo sa objašnjenjima u kojima se istorija prikazuje kao sled katastrofalnih ili volšebnih dešavanja, spektakl dolazi u tačku u kojoj više ne zna čime zapravo gospodari, u kojoj više nema kontrolu nad realnošću i mislima koje bez odlaganja mora sebi da potčini. Kao što je to Makijaveli rekao, „što manje znaš, više ćeš sumnjati“. Čitava populacija, mladi ljudi pogotovo, postaje sumnjiva u očima vlasti. Istovremeno, ako se za isfabrikovani terorizam tvrdi kako on predstavlja jedini stvarni fenomen, svaki revolt koji se spontano rasplamsa – kao u Rimu i Bolonji 1977. godine – postaje, u skladu sa

„policijskim shvatanjem istorije“, zavera koja je isfabrikovana, i koju sprovode snage koje su „skrivenne“, a koje je ipak moguće „savršeno pouzdano identifikovati“, u šta i dandanas veruju staljinisti. Sve ono što vlast nije u stanju da predvidi, budućići da ona to nije sama organizovala, na taj način postaje „zavera“ protiv nje. S druge strane, isfabrikovani terorizam, kao organizovan i sproveden od strane gospodara spektakla, jeste realni i spontani fenomen protiv kojeg se pomenuti gospodari pretvaraju da vode neprekidnu borbu jednostavno zato što je od simuliranog neprijatelja kudikamo lakše zaštititi se nego od stvarnog. Stoga je vlast sklona da svom stvarnom neprijatelju, tj. radničkoj klasi, uskrati i sâm status neprijatelja. Ako radnici kažu kako su oni protiv ovog slaboumnog terorizma, „oni su“, tada, „za Državu“, a ako se odrede protiv Države, u tom slučaju, „oni su teroristi“, drugim rečima, oni su neprijatelji opšteg dobra, pa prema tome i državni neprijatelji. A, kao što je poznato, u borbi protiv državnog neprijatelja, sve je dopušteno, i svako sredstvo može da bude iskorišćeno.“

(Gianfranco Sanguinetti, *Del terrorismo e dello stato*)

Tadej preporučuje film

Sir! No Sir! (2005)

Malo je poznato da su tokom rata u Vijetnamu hiljade vojnika odbile da se bore, učestvovala u protestima, da su postojale stotine različitih ilegalnih biltena koje su pravili vojnici, da su vojnici ubijali starešine, da je preko pola miliona vojnika dezertiralo... Malo je poznato, zato što je istina sakrivena, istorija izbrisana, sećanja izmanipulisana.

Winter Soldier (1972)

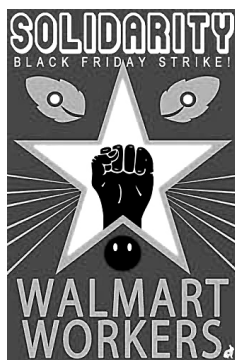

Početkom 1971. organizacija Veterani protiv rata organizovala je javno svedočenje koje je trajalo tri dana tokom koga su američki vojnici koji su se borili u Vijetnamu govorili o ratnim zločinima kojima su prisustvovali i koje su lično počinili.

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEOGRAD: Knjižare BARABA, PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ĆE. **KRAGUJEVAC:** Kafena MAGMA i MARKO. **SREMSKA MITROVICA:** Knjižara BUKBAR. **UŽICE:** Kafić KUĆA ČAJA. **NIŠ:** Udruženje ŽENSKI PROSTOR. **ZAJEČAR:** Omladinski centar ZAJEČAR. **NOVI SAD:** Knjižare NUBLU i MALA VELIKA KNJIGA.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta: Radnici američkog „Volmarta” najavljuju štrajk na „Crni petak”

Uprava najvećeg trgovinskog lanca u SAD pokušava da spreči najavljeni veliki štrajk radnika, planiran za „Crni petak”, tako što će otvoriti radnje pre radnog vremena, noć ranije. Ovome je prethodila najava radnika širom SAD-a da će ostati kod kuće na Crni petak, na dan kada, odmah nakon Dana zahvalnosti, otpočine velika potrošačka groznica koja traje sve do Božića. Dok svakog Crnog petka u „Volmartovim” marketima vlada prava najezda kupaca, radnike u radnjama ovog trgovinskog lanca čeka pravi pakao jer moraju da rade i noćnu smenu. Najavljeni štrajk treba da bude protest zbog kriminalnog odnosa kompanije prema radnicima, a planiran je upravo u vreme kada će se obustava rada najbolje osetiti.

Osim „neverovatno niskih cena najtraženijih proizvoda sezone”, „Volmart” pravi „istorijski” korak obezbeđivši do-

voljnu količinu traženih proizvoda, kao što su *Apple* i „ajpod 2” time što će ih učiniti dostupnim nestrpljivim kupcima tokom specijalne jednosatne potrošačke sesije na Dan zahvalnosti, najavljeno je u „Volmartovoj” reklamnoj kampanji. „Znamo da je, zbog gužve, frustrirajuće da se kupuje na Crni petak”, veli Dankan Mak Naton, prvi čovek marketinga ove kompanije.

S druge strane, radnici se ovoj hysteriji nimalo ne raduju. Posebno zbog, kako navode, lošeg tretmana od strane uprave tokom poslednjih meseci. U septembru je na desetine radnika u magacinima „Volmarta” u južnoj Kaliforniji i području Čikaga obustavilo rad i dobilo podršku od članova radničkog pokreta i aktivističkih kolektiva, uključujući i pokret „Okupiraj”. Prošlog meseca je jedan radnik podneo kolektivnu tužbu navodeći loš tretman prema radnicima na određeno vreme. „Ovim radnicima se smučilo da rade po velikim vrućinama, muka im je od nadnica koje su bedne, a najviše zbog toga što uprava ignoriše njihova prava”, izjavila je predstavica jedne aktivističke grupe. Kada se radnik koji je podneo tužbu pojavio na protestu u septembru, policija ga je odmah uhapsila. Inače, uprava „Volmarta” sve intenzivnije sprečava radnike da se učlanjuju u sindikate.

Grupe „Naš Volmart” i „Stvaramo promene” izjavljuju da su njihovi pripadnici u oko 1000 prodavnica širom SAD-a spremni da štrajkuju na Crni petak. Predviđa se da bi čak i mali broj učesnika u štrajku mogao imati efekat jer bi kampanja ispred radnji mogla značajno da obeshrabri kupce i nanese štetu „Volmartu”.

RADNICI VOLMARTA NA PROTESTU ODRŽANOM U SEPTEMBRU

Štrajk pilota u Mozambiku

18. novembar. Piloti i članovi posade nacionalnog avio saobraćaja u Mozambiku sprovedi su jednodnevni štrajk. Kompanija „Linhas aereas Mozambik” koja organizuje letove iz glavnog grada Mozambika, bila je blokirana štrajkom u nedelju. Radnici ove kompanije tražili su veće plate i bolje uslove rada. Istog dana otkazani su i međunarodni letovi za Keniju, Tanzaniju i Zimbabve. U nedelju uveče okončani su pregovori s upravom aviokompanije, čime je štrajk završen, a detalji postignutog sporazuma između štrajkača i uprave nisu obelodanjeni.

Protest sindikata u Češkoj ministar smatra „nečuvenim”

Miroslav Kalusek, ministar finansija Češke, smatra „nečuvenim” to što su protesti sindikata ove zemlje protiv vlade održani „na češki nacionalni praznik” (17. novembra). „Vlada neće pristati da sprovodi ikakav socijalistički program”, rekao je on reagujući na iskazane zahteve za „drugacijom vrstom demokratije”, upitavši da li pripadnici protestnog skupa možda „žele komunistički demokratski centralizam”. „Preživeli oblici korupcije” su, po mišljenju češkog ministra, „jedini” problem u ovoj zemlji, i kao takvi ne mogu predstavljati razlog za promenu sistema.

U Pragu se na ovom protestu okupilo oko 25.000 demonstranata.

„Piketing” u Londonu pred prodavnicama „Pret”

Aktivisti sindikata PAMSU i pripadnici Federacije solidarnosti (SOLFED) održali su tzv. pokretna opkoljavanja („mobile picket”) pred prodavnicama „Pret” u Londonu, zahtevajući prestanak otpuštanja sindikalnih aktivista, posebno tražeći da Andrej, jedan od osnivača ovog sindikata, bude vraćen na posao. Demonstrantati su, okruženi brojnim snagama pripadnika gradske saobraćajne policije, nosili transparente, megafone i delili letke prolaznicima, a tokom kretanja po Londonu grupi koja je otpočela protest priključivali su se i prolaznici.

Centar za liberterske studije predstavlja:

Muzika revolucije

Audio disk sa originalnim verzijama revolucionarnih pesama iz perioda Revolucije u Španiji, 1936. godine. Uz disk se dobija i knjižica sa tekstovima pesama i fotografijama.

Publikacije CLS-a možete naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:
e-mail: cls@inicijativa.org web: www.inicijativa.org/tiki/cl

Cena: 200 din.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije:
200-2269920101033-28

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretnac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/1165551
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org

Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS-SR-ID
107264780